

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · primer període · sèrie C · número 41

Comissió d'Igualtat i Feminismes

Sessió 3, dimarts 6 de juliol de 2021

Presidència de la I. Sra. Susanna Segovia Sánchez

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licitud de compareixença de Victòria Prada Pérez, tècnica d'igualtat del Parlament, perquè presenti el pla d'igualtat de gènere del Parlament de Catalunya 2020-2023 356-00055/13	4
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Igualtat i Feminismes sobre les agressions homòfobes del 29 i el 30 de maig de 2021 a Barcelona i la resta de denúncies per LGBTI-fòbia del primer trimestre d'any 354-00004/13	4
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Igualtat i Feminismes sobre els objectius i el pla de treball del departament (retirada) 354-00012/13	6
Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Igualtat en funcions perquè informi de l'activitat de l'Àrea d'Igualtat de Tracte i No-discriminació de Persones Lesbianes, Gais, Transgènere i Bisexuals en la dotzena legislatura (retirada) 356-00015/13	6
Sol·licitud de compareixença d'Eugeni Rodríguez, president de l'Observatori contra l'Homofòbia, perquè exposi l'informe de l'Observatori contra l'Homofòbia de l'estat de l'LGTTBI-fòbia a Catalunya 2020 356-00020/13	7
Sol·licitud de compareixença de Sílvia Aldavert, en representació de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius, perquè informi sobre el dret a l'avortament durant l'estat d'alarma 356-00026/13	7
Sol·licitud de compareixença de Sara Cuentas, en representació de la Xarxa de Migració, Gènere i Desenvolupament i de Diverses 8M, perquè exposi els objectius i la tasca d'aquestes entitats 356-00027/13	7
Sol·licitud de compareixença de Laura Huerga, en representació de l'entitat On Són les Dones, perquè presenti l'informe <i>ReRecomptem</i> 356-00028/13	8
Sol·licitud de compareixença de la secretària general del Departament d'Igualtat i Feminismes perquè informi sobre els objectius i les línies estratègiques del departament 356-00039/13	9
Compareixença de Victòria Prada Pérez, tècnica d'igualtat del Parlament, perquè presenti el pla d'igualtat de gènere del Parlament de Catalunya 2020-2023 357-00006/13	10

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 3 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminismes (CIF) s'obre a les tres de la tarda i set minuts. Presideix la vicepresidenta, Marta Vilalta i Torres, acompanyada del secretari, Raül Moreno Montaña. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats David González Chanca, Gemma Lienas Massot i Silvia Paneque Sureda, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jenn Díaz Ruiz, Pau Morales i Romero i Raquel Sans Guerra, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Elsa Artadi i Vila, Francesc de Dalmales i Thió, Aurora Madaula i Giménez i Judith Toronjo Nofuentes, pel G. P. de Junts per Catalunya; Mónica Lora Cisquer, pel G. P. de VOX en Catalunya; Basha Changue Canalejo, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i Lucas Silvano Ferro Solé, pel G. P. d'En Comú Podem.

Assisteix a aquesta sessió Victòria Prada Pérez, tècnica d'igualtat del Parlament de Catalunya.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de Victòria Prada Pérez, tècnica d'igualtat del Parlament, davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè presenti el pla d'igualtat de gènere del Parlament de Catalunya 2020-2023 (tram. 356-00055/13). Raül Moreno Montaña, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminismes amb la consellera d'Igualtat i Feminismes sobre les agressions homòfobes del 29 i el 30 de maig de 2021 a Barcelona i la resta de denúncies per LGBTI-fòbia del primer trimestre d'any (tram. 354-00004/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminismes amb la consellera d'Igualtat i Feminismes sobre els objectius i el pla de treball del departament (tram. 354-00012/13). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Igualtat en funcions davant de la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè informi de l'activitat de l'Àrea d'Igualtat de Tracte i No-discriminació de Persones Lesbianes, Gais, Transgènere i Bisexuals en la dotzena legislatura (tram. 356-00015/13). Basha Changue Canalejo, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'Eugeni Rodríguez, president de l'Observatori contra l'Homofòbia, davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè exposi l'Informe de l'Observatori contra l'Homofòbia de l'estat de l'LGBTI-fòbia a Catalunya 2020 (tram. 356-00020/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença de Sílvia Aldavert, en representació de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius, davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè informi sobre el dret a l'avortament durant l'estat d'alarma (tram. 356-00026/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença de Sara Cuentas, en representació de la Xarxa de Migració, Gènere i Desenvolupament i de Diverses 8M, davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè exposi els objectius i la tasca d'aquestes entitats (tram. 356-00027/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de Laura Huerga, en representació de l'entitat On Són les Dones, davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè presenti l'informe *ReRecomptem* (tram. 356-00028/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de la secretària general del Departament d'Igualtat i Feminismes davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè informi sobre els objectius i les línies estratègiques del departament (tram. 356-00039/13). Mónica Lora Cisquer, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La vicepresidenta

Bona tarda, a tots i totes. Si us sembla, podem anar començant la sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminismes.

Excusem avui també a la presidenta que no pot, no pot ser-hi. I, en tot cas, abans de començar amb l'ordre del dia, sí que demanaria als grups parlamentaris si tenen alguna substitució per comunicar. Endavant.

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí, jo mateix, el diputat Lucas Ferro substitueixo la meua companya Susanna Segovia.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Alguna altra? *(Pausa.)* No. D'acord. Doncs llavors ja podríem donar pas a l'ordre del dia. En aquest cas, ja el saben, hi ha nou punts de sol·licituds de compareixences diverses. Els anirem substanciant un a un.

Sol·licitud de compareixença de Victòria Prada Pérez, tècnica d'igualtat del Parlament, perquè presenti el pla d'igualtat de gènere del Parlament de Catalunya 2020-2023

356-00055/13

Per tant, comencem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de Victòria Prada Pérez, que és la tècnica d'igualtat del Parlament, i en aquest sentit demanaria si algú té alguna..., si vol intervenir, diguéssim, per presentar la sol·licitud i si no passaríem directament a la votació.

Doncs passem a la votació.

Vots a favor d'aquesta compareixença?

Som tots, no?

Doncs llavors s'aprova per unanimitat.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'igualtat i Feminismes sobre les agressions homòfobes del 29 i el 30 de maig de 2021 a Barcelona i la resta de denúncies per LGBTI-fòbia del primer trimestre d'any

354-00004/13

Molt bé, passaríem a la votació de la segona sol·licitud. En aquest cas, una sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminismes amb la consellera d'Igualtat i Feminismes sobre les agressions homòfobes del 29 i el 30 de maig de 2021, a Barcelona, i també de la resta de denúncies per LGTBI-fòbia durant el primer trimestre de l'any.

És una sol·licitud presentada pel PSC. No sé si vol intervenir la diputada o si no passem directament... *(Pausa.)* D'acord.

Silvia Paneque Sureda

Sí, moltes gràcies. Molt breument. Quan vàrem demanar aquesta compareixença ho fèiem ja amb dades alarmants del primer trimestre del 21 per les agressions, com s'ha comentat, de 29 i 30 de maig. Lamentablement, hi ha hagut la suma de noves agressions homòfobes i, per tant, pensem del tot justificada aquesta compareixença per tal de conèixer, doncs, quines són les línies de treball que s'estan elaborant des de la conselleria per tal de poder donar resposta a aquest tipus d'agressions.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

D'acord. Moltes gràcies, diputada Paneque. Per tant, no sé si hi ha intervencions per posicionar el sentit del vot. Si no, podem passar directament a la votació d'aquest punt 2.

Per tant, primer, vots a favor? *(Veus de fons.)* Ah, d'acord. Doncs, donem la paraula... Per aquest punt, eh?, per posicionar-se sobre aquest punt? *(Veus de fons.)* D'acord. Endavant, dono la paraula a la diputada de la CUP Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) Ara. Nosaltres, primer de tot dir que ens sembla molt necessària aquesta sollicitud de compareixença. La compartim plenament, donada la situació actual justament de l'increment d'agressions homòfobes i LGTBI-fòbiques que estem vivint les darreres setmanes i inclús els darrers mesos.

Sí que ens agradaria indicar que ens sembla tan extremadament urgent que potser sí que hagués sigut interessant poder-la substanciar en aquest mateix ple, perquè les explicacions que es demanen crec que no haurien de demorar més temps. I sí que tenim temps en aquesta comissió per substanciar una compareixença sobre el pla d'igualtat, que està molt bé i és molt necessari, però que l'hem sentit com... moltes vegades i jo crec que tothom en aquesta cambra coneix a bastament el pla d'igualtat i les seves aplicacions, que ja inclús en ple hem votat, i, en canvi, no estem dedicant temps a una qüestió tan urgentíssima com és aquest tractament de les agressions LGTBI-fòbiques, no?

Només indicar això, que hi estem totalment d'acord, però que no volem deixar passar aquesta qüestió, que creiem que no se li està donant la prioritat necessària al no substanciar-se en aquesta mateixa sessió.

Gràcies.

La vicepresidenta

D'acord. Moltes gràcies. *(Jenn Díaz Ruiz demana per parlar.)* Em demana també algun altre grup la paraula. Per tant, endavant la diputada Jenn Díaz, del Grup d'Esquerra Republicana.

Jenn Díaz Ruiz

Sí, per part nostra només volia anunciar que, en la mateixa línia que la companya diputada de la CUP, entenem que és una situació d'emergència i que, per tant, li volfem donar el tractament que li corresponia. Nosaltres proposàvem –he avisat alguna de les portaveus de la cambra– de demanar la compareixença també del conseller d'Interior, a Interior, i mirar de fer una compareixença conjunta Interior i Igualtat per tractar la resposta institucional i de polítiques públiques que es farà per les agressions LGTBI-fòbiques de les darreres setmanes, aquesta onada tan ferotge, i per tant, doncs, amb el benentès que ens podem posar d'acord per trobar una data al més aviat possible per fer aquesta comissió híbrida.

Estàvem en el punt que demanàvem a Gestió com es podria fer per fer aquesta compareixença conjunta Interior i Igualtat, amb els dos consellers, i per tant deixar constància que la nostra voluntat és de donar resposta al més aviat possible.

La vicepresidenta

Sí, d'acord. Moltes gràcies. *(Gemma Lienas Massot demana per parlar.)* Té la paraula la diputada del Grup dels Socialistes Gemma Lienas.

Gemma Lienas Massot

Hola, bona tarda. Gràcies, presidenta. Jo proposo que se substancii en la propera comissió que se celebri i, per tant, que es pugui fer ja immediatament.

Gràcies.

La vicepresidenta

D'acord. Moltes gràcies. (*Veus de fons.*) En tot cas, prenem nota de la urgència i de l'emergència. De fet, és veritat, s'estan produint una sèrie d'agressions vinculades a aquest tema i, per tant, des d'aquí també òbviament condemnar-les i donar totes les mostres de suport a les víctimes, i per tant, entenent la celeritat, es treballarà perquè es pugui bé substanciar aquesta comissió conjunta compartida entre les dues comissions o bé en aquesta mateixa comissió, però en tot cas el més ràpid possible, la primera comissió que tinguem a partir d'aquí. Sí?

Recollim aquesta petició dels grups i en aquest sentit, doncs, passaríem a la votació, en aquest cas, del punt número 2.

Vots a favor?

Ara sí, aprovada per unanimitat.

Molt bé.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Igualtat i Feminismes sobre els objectius i el pla de treball del departament (retirada)

354-00012/13

Els comunico, als diputats i diputades, que la sol·licitud referent al punt número 3 ha estat retirada. Per tant, aquesta decau i no caldrà votar-la.

Sol·licitud de compareixença de la directora general d'Igualtat en funcions perquè informi de l'activitat de l'Àrea d'Igualtat de Tracte i No-discriminació de Persones Lesbianes, Gais, Transgènere i Bisexuals en la dotzena legislatura (retirada)

356-00015/13

Passaríem en la votació número 4, la sol·licitud de compareixença de la directora general d'Igualtat en funcions davant d'aquesta comissió. En aquest sentit, aquesta petició explícita també decauria de l'ordre del dia i, en tot cas, hi ha el compromís de la diputada que ha proposat aquesta compareixença de tornar a entrar una nova sol·licitud, en aquest cas amb el càrrec actualitzat de la persona en qüestió i, per tant, que es pugui substanciar o que es pugui votar, en tot cas, en la propera comissió.

Per tant, passaríem, ara sí... (*Basha Changue Canalejo demana per parlar.*) Endavant.

Basha Changue Canalejo

Sí, vull fer una consulta dintre de la meua inexperiència en el procediment i vull consultar si en el cas d'aquesta esmena al punt número 4, que és del meu grup parlamentari, existeix la possibilitat de fer una esmena *in voce*.

La vicepresidenta

Sí, normalment les esmenes *in voce* es fan a les esmenes presentades a les propostes de resolució que s'estan debatent i s'està trobant el punt de consens entre els grups perquè es pugui votar i aprovar, si escau, aquella proposta de resolució. Clar, en aquest cas no és tant una esmena *in voce* com entrar correctament la sol·licitud. I veient que tampoc se substancia avui i, per tant, tampoc avançaríem res, el que demanaríem és que es pugui entrar correctament la petició de sol·licitud amb el càrrec actualitzat, que es pugui debatre i substanciar quan hi hagi la majoria de portaveus que així ho decideixin.

Basha Changue Canalejo

D'acord. Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies.

Sol·licitud de compareixença d'Eugeni Rodríguez, president de l'Observatori contra l'Homofòbia, perquè exposi l'informe de l'Observatori contra l'Homofòbia de l'estat de l'LGTBI-fòbia a Catalunya 2020

356-00020/13

Passaríem, ara sí, a la votació de la sol·licitud número 5, que és la sol·licitud de compareixença d'Eugeni Rodríguez, president de l'Observatori contra l'Homofòbia davant d'aquesta mateixa comissió, perquè exposi l'informe de l'Observatori contra l'Homofòbia de l'estat de l'LGTBI-fòbia a Catalunya referent a l'any 2020.

No sé si fa falta presentar aquesta sol·licitud de compareixença? *(Pausa.)* No fa falta?

Doncs, en tot cas, passaríem a la votació. Aquesta és una sol·licitud de compareixença proposada pel Grup d'Esquerra Republicana. Passaríem a la votació.

Vots a favor?

D'acord, també s'aprova per unanimitat.

Sol·licitud de compareixença de Sílvia Aldavert, en representació de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius, perquè informi sobre el dret a l'avortament durant l'estat d'alarma

356-00026/13

La sol·licitud número 6 fa referència a la compareixença de Sílvia Aldavert, en representació de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius davant d'aquesta mateixa comissió, perquè informi sobre el dret a l'avortament durant l'estat d'alarma.

També ha estat presentada pel Grup d'Esquerra Republicana. En aquest cas, sí que li donem la paraula a la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Bé, demanem aquesta compareixença perquè durant l'estat d'alarma es van variar una sèrie de requisits d'atenció a l'avortament a Catalunya que tenia a veure amb aquests tres dies de reflexió. La primera presa de contacte amb la institució sempre ha de ser presencial i durant l'estat d'alarma es va permetre que fos telemàtica i, per tant, com ha alterat, no?, el dret a l'avortament a tota Catalunya durant l'estat d'alarma. I que ara fem aquesta petita regressió, perquè ens puguin explicar aquesta mesura que van prendre des de Catalunya, que és pionera i que no es va fer arreu de l'Estat..., doncs, quines vies ens obre: si durant l'estat d'alarma vam ser capaces de garantir el dret a l'avortament en unes altres condicions, quines portes ens obre per poder-lo garantir a partir d'ara sense aquests tres dies de consentiment i sense aquest desplaçament de forma física dues vegades per demanar la informació.

La vicepresidenta

Molt bé. Moltes gràcies, diputada.

Passaríem, si no hi ha cap més intervenció, a la votació d'aquest punt número 6.

Vots a favor?

D'acord, també s'aprova per unanimitat.

Sol·licitud de compareixença de Sara Cuentas, en representació de la Xarxa de Migració, Gènere i Desenvolupament i de Diverses 8M, perquè exposi els objectius i la tasca d'aquestes entitats

356-00027/13

El punt número 7 és la sol·licitud de compareixença de Sara Cuentas, en representació de la Xarxa de Migració, Gènere i Desenvolupament i de Diverses 8M, davant de la Comissió d'Igualtat i Feminismes, perquè exposi els objectius i la tasca d'aquestes entitats.

També està presentada pel Grup d'Esquerra Republicana i també li passem la paraula a la diputada Jenn Díaz perquè pugui presentar-ho.

Jenn Díaz Ruiz

Molt breu. Em posiciono per a aquesta i la propera compareixença. Totes dues estaven presentades en la passada legislatura i com que va decaure la legislatura i van decaure aquestes compareixences les tornem a entrar, però eren amb la mateixa voluntat que fa mesos enrere.

La vicepresidenta

D'acord. Moltes gràcies. (*Basha Changue Canalejo demana per parlar.*) Em demana la paraula la diputada de la CUP. Endavant.

Basha Changue Canalejo

Sí, nosaltres estem una mica preocupats, perquè entenem que les compareixences, les sollicituds de compareixença de cara a entitats concretes referencials d'un àmbit concret quan no venen motivades per la presentació d'un informe, la presentació concreta d'una tasca concreta es poden convertir clarament en relacions clientelars.

Lavors, per nosaltres és important que si se sol·licita la compareixença d'una entitat sobre un tema concret estigui motivada per una tasca concreta i no caure en el risc de que la comissió es converteixi en un taulell d'anuncis.

Lavors, entenem que hi ha entitats que treballen temes concrets, que fan tasques imprescindibles per a la vida i per a la vida digna moltes vegades de moltes persones, però entenem, en aquest cas concret, que la motivació per exposar els objectius i tasca d'aquestes entitats no està suficientment motivada per donar suport a aquesta sol·licitud de compareixença.

Per tant, el nostre grup parlamentari hi votarà en contra.

La vicepresidenta

D'acord. Moltes gràcies, diputada. Hi ha alguna altra intervenció en aquest sentit? (*Pausa.*) Doncs, primer faríem la votació del punt 7, que fa referència a la sol·licitud de compareixença de Sara Cuentas, en representació, com dèiem, de la Xarxa de Migració i també de Diverses 8M.

Vots a favor?

Serien 14 vots a favor.

Vots en contra?

1 vot en contra.

I abstencions?

Cap, perquè ja hem votat tots i totes.

Per tant, s'aprovaria aquesta sol·licitud de compareixença amb 14 vots a favor, del Grup d'Esquerra, del Grup de Junts per Catalunya, d'En Comú Podem, del Partit dels Socialistes de Catalunya i Units per Avançar i de VOX; i 1 vot en contra, en aquest cas, de la Candidatura d'Unitat Popular.

Sol·licitud de compareixença de Laura Huerga, en representació de l'entitat On Són les Dones, perquè presenti l'informe *ReRecomptem*

356-00028/13

Passaríem a la votació del punt número 8, la sol·licitud de compareixença de Laura Huerga, en representació de l'entitat On Són les Dones davant d'aquesta comissió, per presentar l'informe *ReRecomptem*.

La diputada ja s'hi ha referit en la seva intervenció anterior. Per tant, si no hi ha cap intervenció, que no és així, passaríem directament a la votació.

Vots a favor d'aquesta sol·licitud de compareixença?

Molt bé, doncs. També s'aprova per unanimitat.

Sol·licitud de compareixença de la secretària general del Departament d'Igualtat i Feminismes perquè informi sobre els objectius i les línies estratègiques del departament

356-00039/13

I l'última votació de sol·licitud de compareixença que figura en l'ordre del dia és la que fa referència a la secretària general del Departament d'Igualtat i Feminismes davant d'aquesta comissió, perquè informi sobre els objectius i les línies estratègiques del departament.

La presenta la diputada Mònica Lora, en representació del Grup Parlamentari VOX. No sé si vol presentar la sol·licitud? *(Pausa.)* Endavant, diputada.

Mònica Lora Cisquer

Molt breu. Gràcies, vicepresidenta. Bé, sol·licitem aquesta compareixença per tal de que la secretària general del Departament d'Igualtat i Feminismes ens informi davant d'aquesta comissió dels objectius i les línies estratègiques del departament.

Gràcies.

La vicepresidenta

D'acord. Moltes gràcies. Hi ha alguna altra intervenció? Sí, la diputada de la CUP, Basha Changue, endavant.

Basha Changue Canalejo

Sí, per part del nostre grup parlamentari, votarem evidentment en contra d'aquesta sol·licitud de compareixença, perquè no normalitzem l'activitat de l'extrema dreta a les delegacions, a les instàncies i als ens del Parlament de Catalunya.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Alguna altra intervenció de la resta de portaveus? *(Pausa.)* Doncs, si no hi ha cap més petició d'intervenció, passarem a la votació.

Vots a favor d'aquesta sol·licitud de compareixença de la secretària general del Departament d'Igualtat i Feminismes?

1 vot a favor.

Vots en contra?

14 vots en contra.

Per tant, entenc que no hi ha cap abstenció.

Per tant, aquesta sol·licitud de compareixença quedaria rebutjada per 1 vot a favor, el de la diputada de VOX, i 14 vots en contra de la resta de grups parlamentaris aquí presents.

Amb això hauríem arribat a la substanciació de tots els punts de l'ordre del dia i en aquest cas, tal com ja es va indicar en la convocatòria, doncs, en cas que s'aproves la sol·licitud de compareixença primera, que fa referència a la Victòria Prada Pérez, que és la tècnica d'igualtat del Parlament –i així ha sigut, s'ha aprovat–, que pogués substanciar la compareixença a continuació.

Per tant, ara el que faríem és parar un minut perquè s'incorpori..., ja està aquí, la Victòria Pérez i, per tant, demanar-li que vingui aquí a la taula per poder començar amb la compareixença.

La sessió se suspèn a un quart de quatre de la tarda i vuit minuts i es reprèn a un quart de quatre i nou minuts.

La vicepresidenta

Doncs, com hem dit, donaríem pas a la compareixença de la senyora Victòria Prada Pérez, tècnica d'igualtat del Parlament de Catalunya, per tal de que pugui presentar el pla d'igualtat de gènere al Parlament de Catalunya, entre els anys 2020-2023.

Compareixença de Victòria Prada Pérez, tècnica d'igualtat del Parlament, perquè presenti el pla d'igualtat de gènere del Parlament de Catalunya 2020-2023

357-00006/13

Aproximadament, una intervenció d'una mitja horeta, d'uns trenta minuts. Intentarem ser flexibles. I després passarem el torn als grups parlamentaris. Endavant.

La tècnica d'igualtat del Parlament de Catalunya (Victòria Prada Pérez)

Bé, bona tarda. Abans de començar, comentar que jo he estat la tècnica, com de-veu saber, durant els darrers sis mesos, que ara acabo, per això una mica la urgència de que vingués avui.

Entenc que pel que he escoltat ara deu haver-hi molta varietat de perfils, gent que deu conèixer el pla d'igualtat molt bé i gent que no tant. Sí que puc dir, sense ànim d'entrar en profunditat, perquè tampoc és l'objecte d'aquesta compareixença, que la meva impressió després de sis mesos és que encara queda molta feina per fer respecte a la perspectiva androcèntrica que es percep, la presumpció d'heterosexualitat i la noció de classe, no? I crec que, bé, que no està malament aquesta compareixença.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Intentaré..., bé, és molta informació en poc temps, intentaré primer donar quatre idees bàsiques que moltes de vostès ja coneixeran; després explicar les accions del pla d'igualtat que afectarien específicament aquesta comissió i les comissions en general, i finalment com treballarem incorporant la transversalitat, que totes hem escoltat això però realment no sabem molt bé com ho hem de substanciar, partint de la *Guia per a incorporar la perspectiva de gènere al treball parlamentari*, que tothom té des de fa unes setmanes.

Bé, diverses idees. Transversalitat de gènere. Podem trobar moltes definicions. Al powerpoint en tenen una de bastant llarga, la del Consell d'Europa. Bàsicament és la integració de la perspectiva de gènere a tots els nivells i dimensions de la política. Com algunes deuen saber, partim d'un model previ de *political single issue*, no?, que se centrava en una problemàtica molt concreta i tenia el risc de la pèrdua de la interacció amb altres eixos de desigualtat, per després passar a un model de discriminació múltiple, que molts estudis assenyalen que és on segueix ancorada tant la Unió Europea com moltes polítiques catalanes, que possibilita abordar diferents discriminacions múltiples, però no es treballa des de la coordinació de les agendes, no? I un exemple seria el tema d'homofòbia i racisme. S'estan observant casos d'homofòbia en què hi ha un component racista que s'està ignorant i segurament se'ns estan escapant casos racistes on hi ha un component d'homofòbia, i el problema és que l'abordatge s'està fent moltes vegades de manera paral·lela.

L'enfocament interseccional, que és amb el que volem treballar, conceptualitza diferents eixos d'operació on una mateixa persona pot ser oprimida i opressora, no? Per posar un exemple, dona blanca, classe mitjana, estatut de ciutadana, lesbiana. Com a classe mitjana, ciutadana europea i blanca pot estar oprimint en el moment que té dones en situació administrativa irregular a casa seva sense contracte, fent-li la neteja i pagant-li res o poc, però el fet de ser lesbiana en la mateixa societat fa que sigui oprimida. Això seria un exemple i el que intenta recollir aquest enfocament interseccional.

A mi sempre m'agrada dir com diverses idees molt bàsiques que crec que s'han de tenir sempre molt presents. La igualtat està present en tots els àmbits. Estem en un model heteropatriarcal. Per tant, hem de partir d'això. Si una norma o una situació en aparença és neutra ens hem de plantejar que estem fent alguna cosa malament, que alguna cosa se'ns està escapant, perquè estem tenint el biaix androcentrista i, finalment, els privilegis no es veuen. Jo mai podré entendre què viu una dona negra, una dona trans o una dona negra trans, perquè jo tinc certs privilegis com a blanca

cis que ella no té. Per tant, entenc que és molt important en totes les fases i mentre decidim com realment estructurarem, com procedim, quin serà el procediment per legislar des de la interseccionalitat, és molt important que donem veu a expertes i a la societat civil en general, d'acord?

Finalment, i abans d'entrar ja al pla d'igualtat, bé, només per fer reflexionar: les polítiques públiques, com deveu saber, moltes vegades tenen aquest biaix androcèntric i crec que en general tothom ha de plantejar-se de qui volem ser igual, no? És el masculí el referent? Quines polítiques públiques seran la centralitat? Serà la cura? Serà l'economia? Seran les dues coses? Vigència del contracte social. Tampoc entraré aquí gaire, però crec que amb el primer confinament ens ha quedat claríssim que això segueix més viu que mai. I, finalment, què estem disposades a perdre, no?, en aquest camí cap a la igualtat.

També, només citar una mica la normativa autonòmica rellevant pel que fa a la transversalitat de gènere, bé, per il·lustrar que no és una idea que ens ha vingut ara, sinó que hi ha un mandat legal. Només citaré normativa autonòmica: article 41.2 de l'Estatut d'autonomia; Llei 5/2008, recentment modificada per la Llei 17/2020; la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva entre homes i dones, o la darrera, la 19/2020. Vull dir, tampoc això és una classe de dret, però que sí que vull que quedi clar, per a qui pugui tenir dubtes, que al final és un mandat legal, no és una cosa que se'ns ha ocorregut ara.

Passaríem al pla d'igualtat. Com deuen saber, es va aprovar el gener de 2020. Té sis eixos desglossats en dos objectius estratègics cadascun. L'objectiu principal és incorporar la perspectiva de gènere de manera transversal, la promoció de la igualtat efectiva entre homes i dones i la no-discriminació del col·lectiu LGTBI.

Doncs, per a qui no s'hagi llegit el pla, és un pla molt complet que dona indicacions de l'estructura de l'edifici, de com s'haurien de configurar les llistes electorals, de mesures de conciliació i inclús, òbviament, del que estem aquí avui, no?, dels treballs de la comissió. Vull dir que és com molt molt complet.

Pel que fa als treballs de la comissió, sí que les accions estan especificades a l'eix 3, que se centra en el pes de la perspectiva de gènere en l'activitat parlamentària, i sobretot l'objectiu específic 3.1 i 3.2, que és reforçar les estructures i les eines, tant del treball parlamentari com de l'administració parlamentària.

I després també tenim algunes accions rellevants a l'eix 4, la producció legislativa amb perspectiva de gènere, que ens dona accions per aconseguir transversalitzar de manera efectiva tant la funció legislativa com la funció supervisora.

Doncs, entrant ja de manera específica en les tasques d'aquesta comissió que el pla atribueix, la primera seria l'elecció 3.2, crear una xarxa de transversalitat de gènere amb les persones que ocupen la presidència o la vicepresidència de les comissions parlamentàries, coordinada per aquesta comissió. Les funcions serien impulsar que cada comissió emplei un qüestionari, que ara els comentaré, i col·laborar en l'elaboració d'esmenes de transversalitat de gènere en les iniciatives legislatives que tramiti cada comissió.

La idea és que es facin dues reunions per període de sessions i tres reunions quan s'inicia la legislatura, però una vegada constituïdes totes les comissions parlamentàries i escollides les meses, i sempre a convocatòria de la Mesa d'aquesta comissió. Clar, tenint en compte els tempos, potser l'ideal seria que per al proper període de sessions es valorés fer tres reunions.

El punt 4.3, preparar un qüestionari que ha d'omplir cada comissió parlamentària sobre els seus objectius per a la igualtat de gènere i els àmbits d'expertesa en perspectiva de gènere. Aquest punt també l'hauria de gestionar aquesta comissió. Sí que la pròpia guia dona ja un model de formulari, que ara el veurem i que, bé, o es pot acceptar tal qual o es pot modificar. I sí que, aquest qüestionari, les comissions l'haurien d'emplenar d'inici, hauria de ser com el document d'inici per començar a treballar, perquè no és només un pla de treball sinó que farà reflexionar de manera efectiva sobre com

incorporar la perspectiva de gènere en comissions que igual no ho tenen tant per la mà o que ni s'ho havien plantejat, no? Penso en comissions potser tradicionalment més masculinitzades, i em remeto novament a aquesta guia perquè dona molts exemples, té un apartat d'exemples per cada comissió, quins temes pot tractar de transversalitat de gènere.

Ara els ensenyaria el model que hi ha a la guia. Hi insisteixo, és un model que el poden adoptar o poden fer els canvis que considerin. La primera part és sobre les dades de la comissió, desglossada per diputats i diputades i quin serà el nom del diputat o diputada que integrarà la xarxa de transversalitat de gènere. Aquesta part intenta comprovar el grau de paritat, no?, i fer-nos reflexionar per anar treballant, per no acabar sempre en les comissions més feminitzades quasi cap home i en les més masculinitzades quasi cap dona.

El camp d'actuació i estratègia, que són les següents preguntes, permetrà a cada comissió fixar objectius. Demana en quins temes el gènere resulta més pertinent, els objectius en matèria d'igualtat... La següent part serien preguntes sobre l'aplicació de la transversalitat de gènere –aquí sí que trobo que hi ha qüestions que segurament hi ha comissions que no se les hauran plantejat. Posa en relleu les sessions formatives a les que s'han assistit, que després els donaré dades, però no hi ha anat molt diputat i molta diputada, almenys en aquesta legislatura que acaba de començar. I, bé, també dir que els indicadors que emplenarà cada comissió per visualitzar les desigualtats, les fonts, les mancances que es detecten o les visites institucionals que es consideraran oportunes.

Finalment, el qüestionari té una part d'expertesa i assessorament que posa en valor la participació de la societat civil, la presència d'expertes i això garantirà o la idea és que garanteixi apropar-nos més a un possible assoliment de la interseccionalitat, no? Fer que vinguin d'altres persones amb realitats diferents a la nostra per poder al final fer la nostra feina per a tothom i no només per al grup més privilegiat, per dir-ho d'alguna manera.

La següent acció, que és per a totes les comissions parlamentàries, és l'acció 3.3, consisteix en assegurar l'equilibri de gènere en la presència de persones expertes en les comissions. Sí que crec que aquest pot ser fàcil d'assolir si s'aprofita la xarxa que es creï per fer el recordatori a cada responsable de cada comissió de que això s'ha de fer.

I l'acció 3.4, incrementar el nombre de persones expertes en igualtat de gènere i diversitats que intervenen com a compareixents a les comissions parlamentàries, si s'ha emplenat correctament el qüestionari que els comentava abans, doncs, això..., ja tindrem la feina mig feta.

La pròpia guia ofereix un llistat on trobar expertes. Òbviament, no és un llistat tancat, però ens dona idees: el cercador d'expertes de l'Institut Català de la Dona o propis organismes de l'Administració, Institut Català de la Dona, Direcció General d'Igualtat, però també altres òrgans, com la Comissió Nacional de les Dones, entitats de dones, entitats i col·lectius: Ca la Dona, plataforma Diverses del 8M... Bé, això és un llistat, hi insisteixo, que dona idees, però que no és tancat i que, en definitiva, el Parlament hauria d'estar lo més obert possible –entenc– a escoltar totes les veus.

L'acció 4.2, «Impulsar mesures d'acció positiva en l'àmbit de la igualtat de gènere en les lleis tramitades per les comissions legislatives». Bé, les accions positives tothom sap, òbviament..., vull dir que estan contemplades en diverses normatives; en el cas de la catalana, la 17/2015. N'hi ha de diversos tipus: conscienciació... Clar, pel tema de la formació, és aquí on volia comentar les dades. En el que portem de legislatura es va oferir un microcurset d'LGTBI; el van cursar –era un microcurs de dues hores, vull dir que tampoc requeria una gran...– nou dones i cinc homes. Val a dir que hi ha alguna diputada que ja l'havia fet en la legislatura passada, però vull dir que les dades són una mica alarmants o fa pensar que potser tothom està molt capacitada i no els cal.

La Jornada de Gestió d'Eines per al Foment de la Igualtat de Gènere al Parlament, que es va fer aquí fa un mes i escaig, que va ser presencial, vam comptabilitzar la presència –i no durant les tres hores, això no ho podem saber– d'onze diputades i set diputats. Per tant, poca formació –almenys en el que portem de temps– i més presència de dones, no?

El següent tipus d'accions positives en què pensem: incentivació. Si es fomenten les mesures de conciliació qui assumeix més la cura són les dones, per tant estàs donant més oportunitats competitives i d'accés, en aquest cas, en aquesta institució, i a responsabilitats i a presa de decisions.

I finalment el tema de les quotes, com a possibles accions positives.

La següent acció, que crec que si es fa pot realment dotar de molta qualitat el treball que es fa en aquesta cambra, seria elaborar esmenes a la transversalitat de gènere per part d'aquesta comissió i incorporar-les en el treball d'altres comissions parlamentàries a partir dels informes i les opinions recollides. És un mecanisme de reforç per a la incorporació de la transversalitat. Es preveu que aquesta comissió adreci l'escrit a la Mesa de la comissió corresponent, que l'haurà d'admetre, qualificar jurídicament i donar coneixement a la resta de membres de la comissió.

Sí que en paper sona molt així, però crec que en aquest punt també és molt clau la col·laboració de la xarxa de transversalitat de gènere, perquè col·laborem tothom amb tothom, perquè al final la transversalitat afecta a tothom i no hem d'estar en compartiments estancs, sinó que hem de treballar en xarxa, al final.

Doncs ara passariem als punts de la guia. Òbviament, no els puc explicar tots, però sí els que he considerat més rellevants, no? Com incorporem la perspectiva de gènere en la funció legislativa. Hi ha una primera fase: diagnòsi i avaluació de la pertinència de gènere a una iniciativa legislativa.

A la guia es pren com a referència un model extret del Govern de Canadà, que és una anàlisi basada en «gènere+», que tindria en consideració les diverses variants que us poso, que podeu veure al powerpoint: diferències biològiques, socioculturals, rols de gènere assignats i com interseccionen amb altres factors: l'edat, classe social, orientació sexual, identitat de gènere, etnicitat, racialització, diversitat funcional, etcètera.

Ja ho he apuntat abans. El problema de la interseccionalitat és, per una banda, la poca experiència pràctica que tenim, que portem anys parlant-ne però aquí no acabem ningú de sap exactament com fer-ho, i la manca d'aplicació universalitzable. O sigui, cada context social històric actuarà de manera diferent.

Aquesta guia intenta donar pautes i el que sí que es pot veure clarament és que aquesta anàlisi ens permet detectar per què no tenim dades o tenim poques dades sobre un tema, no? I ara que es parla tant de les agressions al col·lectiu LGTBI, sí que crida, per exemple, l'atenció per què les agressions s'estan fent sobretot a persones trans i homes gais, i a lesbianes no. O sigui, que l'estratègia és la d'«armarització» o realment segueix havent també agressions però no s'estan denunciant? Per tant, la manca de dades ja és en si una anàlisi que hauríem de tenir en compte per seguir rascant, perquè aquí hi ha alguna cosa que se'ns està escapant.

I novament en aquesta part, també és superimportant –en totes les fases, eh?, entenc jo– la compareixença de la societat civil i d'expertes.

Aquí un parell d'exemples de la visió monofocal de l'Administració, que té molta tendència a no ser interseccional, no?, a no tenir en compte els eixos opressors, a acabar una mica, com va dir Hancock, fent les «olimpíades de l'opressió». I sí que vull posar un parell d'exemples per il·lustrar-ho: polítiques de diversitat sexual i religiosa. Les primeres acostumen a partir d'un subjecte autònom, sense tenir present la interculturalitat; les segones, identitat religiosa, acostumen a partir de que, bé, els subjectes són heterossexuals.

En tallers educatius de prevenció de violència LGTBI, no, en tots, però s'hi pot observar certa estigmatització com a agressors, adolescents homes cis migrats; o la

inclusió laboral de persones trans, que se sap que hi ha més afectació al creuar-ho amb altres eixos, com seria el gènere, l'origen, l'edat o l'estat de salut.

La fase II seria avaluar l'impacte de la llei proposada, sobre igualtat de gènere, l'anàlisi *ex ante*, valorar si els objectius i les accions de la iniciativa legislativa han previst les diferents situacions i demandes, i si la seva implementació contribuirà a l'eliminació de desigualtats.

La guia novament ofereix moltes preguntes que ens podem fer per fer bé aquesta feina. En el cas d'educació, per exemple, s'han previst mesures especials per paliar la segregació horitzontal en l'educació? Pensem en estudis molt feminitzats o estudis molt masculinitzats. O si als serveis públics s'han tingut en compte les diferents necessitats d'accés? S'han previst mesures especials per garantir que tothom accedirà a aquests ajuts i serveis? I al final, novament, destacar la necessitat de la comparança de la societat civil i expertes per al que a «nosaltres», en base als nostres privilegis, se'ns pugui escapar.

D'acord. Revisar la llei proposada amb perspectiva de gènere. No hi entraré gaire a fons, perquè entenc que en principi no han d'elaborar vostès informes d'impacte de gènere, però sí potser saber una mica l'estructura, la breu descripció de la norma analitzada, la vinculació amb els objectius d'igualtat de gènere del marc normatiu. Novament, la guia ofereix el marc normatiu internacional, comunitari, estatal i català d'una forma molt aclaridora.

Aspectes més formals, com és l'ús inclusiu del llenguatge, i quina participació finalment s'ha donat a la societat civil i a les expertes.

I finalment una anàlisi d'impacte de gènere, on es tinguin en compte..., es faci un diagnòstic en base a dades i indicadors de gènere, i la valoració global, no?, saber si el balanç és que hem aconseguit reproduir o transformar aquestes desigualtats, i recomanacions i propostes de revisió.

És important –i aquí ja entenc que en els diversos càrrecs que cadascú de forma individual tingui– tenir en compte que els projectes de llei amb el preceptiu informe d'impacte de gènere moltes vegades són desfavorables. O sigui, el 2019, un 19 per cent eren desfavorables. Doncs, estaria bé vetllar perquè es corregeixin els dèficits detectats, que no es quedi això en un informe de gènere molt maco, però que no s'acabi incorporant el que ja sabem prèviament.

Menció específica a l'elaboració de les lleis específiques d'igualtat, que, com deuen saber, no cal informe d'impacte de gènere, però sí que cal tenir en compte destacar la força normativa de les mesures. Hem d'anar evitant verbs com «promoure» o «fomentar» i el que s'ha de fer s'ha de fer.

La incorporació de la normativa, que, ja ho he dit, qui vagi perdut a l'annex de la guia, a l'annex 8.1, trobarà tota la normativa desglossada. La inclusió d'un enfocament interseccional; la inclusió de quines accions positives incorporarem –quotes, incentivacions, criteris de desempat–; quins organismes apliquen i supervisen les mesures; com valorem el seguiment i l'avaluació d'aquestes mesures; possible règim sancionador, i ús inclusiu del llenguatge.

Bé, i per anar gairebé acabant, destacar que el paper d'aquesta comissió és clau en el seguiment de les polítiques d'igualtat i de dones i LGTBI, en la fiscalització de les lleis específiques d'igualtat i en el control i avaluació dels recursos assignats.

Entenc que saben perfectament que l'actualització de les lleis en matèria d'igualtats de gènere són cada deu anys o quan es detectin mancances. Com a mancança en el tema LGTBI, seguim sense que hi hagi un reconeixement específic a la violència en parelles no heterosexuales, és un deute històric i crec que ja va sent hora que s'entomi.

I per acabar, només donar una idea perquè puguin veure una mica..., qui no s'hagi pogut llegir la guia, com la pròpia guia també dona temes de gènere rellevants per a les comissions. Penso més en les comissions que vagin una mica perdudes, no?, que no dic que siguin aquestes que he posat al powerpoint. A Economia i Hisenda

es pot estudiar l'impacte diferencial de gènere en les addiccions al joc i a les apostes; a Educació, estudiar accions orientades a eliminar estereotips i rols de gènere en la tria d'estudis; a Empresa i Treball, feminització de la pobresa i inserció laboral de les persones trans. Destacar aquí, amb una mica de dret comparat, una recent llei argentina que reserva una quota no inferior a l'1 per cent per als alts càrrecs del sector públic per a persones transvestides, transsexuals i transgènere.

Sí que també el pla d'igualtat estableix –no per a aquesta comissió, però ho comento–, a l'acció 1.9, que es faran mesures per fomentar la contractació de persones trans. Ho farem, però encara no s'han fet. I sí que no ens consta, o almenys oficialment, pel que fa al personal d'aquí, treballadors, que hi hagi cap persona trans contractada. I restem, això, pendents de fer mesures de promoció, tal com ens assenyala aquesta acció.

I, bé, això seria tot. Moltes gràcies. Resto a la seva disposició per a comentaris, aclariments o el que considerin oportú.

La vicepresidenta

Moltes gràcies a la compareixent, Victòria Prada Pérez. Potser demanaríem –ja m'avanço als grups–, si ens pogués fer arribar aquest powerpoint. Així el passariem al gestor i després ell mateix el distribuiria a tots els grups, i serà un material que tindran a la seva disposició.

Ara seria el torn justament dels grups parlamentaris, perquè li puguin adreçar aquells comentaris, suggeriments, preguntes, tot allò que vulguin. Començarem amb l'ordre habitual, per tant, el Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, i en aquest sentit té la paraula la diputada Gemma Lienas.

Gemma Lienas Massot

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Perdoni, diputada. Aproximadament, uns deu minuts, màxim. Ara li poso el temps. Endavant.

Gemma Lienas Massot

Gràcies. Bona tarda, senyora Prada. Li agraeixo molt, li agraïm molt el nostre grup aquesta compareixença per explicar-nos el pla i per explicar-nos la guia, i també ens alegrem molt d'aquesta transversalitat que vostè ens ha estat explicant, perquè és essencial per arribar a la igualtat real. Per tant, trobem que és fantàstic.

Ens alegrem també de tenir un pla d'igualtat que hem valorat positivament, tot i que tenim algunes objeccions que li farem ara seguidament.

Hem vist que el pla s'inspira en la Llei 17/2015. S'inspira en diferents lleis, però una de les lleis és la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva entre dones i homes, que diu: «A fi d'assegurar d'una manera efectiva la igualtat de dones i homes, s'han de tenir en compte també, a més de la discriminació per raó de sexe, altres aspectes com ara la discriminació múltiple», que és el que vostè comentava, «i les situacions de desavantatge per raó d'ètnia, de color, etcètera.»

Això està molt bé, però jo vull posar l'èmfasi en la discriminació de sexe. També s'inspira en la Convenció CEDAW, la Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Violència contra les Dones, que és més coneguda per les seves sigles angleses CEDAW, i que reconeix expressament la necessitat de canviar les actituds mitjançant l'educació dels homes i de les dones perquè acceptin la igualtat de drets i superin les pràctiques i els prejudicis basats en els rols estereotipats. I també faig èmfasi en aquesta darrera qüestió.

I l'última directiva que citaré en la que s'inspira la llei és la Directiva 2006/54, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones en afers de treball i d'ocupació, i que vostès mateixes diuen en la guia que «cal destacar-ne la rellevància

d'adoptar mesures per combatre tota mena de discriminació per raó de sexe». I jo torno a remarcar la discriminació de sexe.

I ho dic perquè el pla es refereix a la igualtat de gènere, i no pas a la discriminació per raó de sexe. I ho remarco perquè em preocupa per dues raons, o ens preocupa per dues raons. Hem vist que darrerament en aquest Parlament es parla de tota mena de discriminacions, de la qual cosa ens en felicitem, però sovint s'obvia la discriminació per sexe, que és la més habitual, la que es dona a qualsevol àrea geogràfica del món, la que es dona i s'ha donat a qualsevol època de la història i la que afecta no un col·lectiu vulnerable, tots ells amb drets a veure's defensats en les seves especificats, i tant que sí!, sinó que, a més, hi insisteixo, no afecta un col·lectiu, sinó que afecta la meitat de la població, és a dir les dones.

I això al meu grup li preocupa perquè no podem ni minimitzar les dones com si fossin un col·lectiu, que no ho som, ni invisibilitzar les dones, ja que pateixen des de tots els punts de vista situacions de discriminació molt intenses, començant per la violència que pateixen: portem 1.102 dones assassinades per les seves parelles des del 2003 i no sembla que haguem estat capaces d'aturar-ho, gairebé ni de disminuir-ho, i acabant per les dificultats d'ocupació que tenen i que les porten a situacions de pobresa. I que, per cert, és veritat que vostè ho acaba de citar i jo me n'alegro, perquè fins ara no havia sentit a ningú parlar de dones i ocupació, que és un tema molt greu per a les dones, que a més les porta a tenir situacions de pobresa molt greus.

I entremig encara em deixo les dificultats de conciliació o la mercantilització que es fa dels seus cossos.

Hi ha una segona raó per la qual ens preocupa que es parli de gènere. El gènere és una construcció cultural que, basant-se en la idea, sense base científica, de la inferioritat física, intel·lectual i moral de la dona construeix uns patrons, uns estereotips als quals s'han d'aplegar les dones i que serveixen per reservar-los un lloc inferior a la societat, tant de rol com d'estatus; per indicar un comportament, és a dir una manera de fer, una manera de ser, i per assenyalar també uns determinats marcadors corporals.

Com diu la CEDAW –repeteixo el que he dit abans–, «s'han de superar les pràctiques i els prejudicis basats en els rols estereotipats». Per dir-ho més simplement: que cadascú es vesteixi, parli, es mogui i es comporti com li sembli bé, al marge de qualsevol estereotip. Per això ens preocupa la fixació en el gènere, perquè creiem que hem d'estar al marge dels gèneres.

Si no s'entén això, jo els recomano que llegeixin el llibre de Najat El Hachmi, *El lunes nos querrán*, on es veu l'horror d'una noia de disset anys que és sotmesa, per culpa del seu sexe, als dictats del gènere, igual que ha passat a moltes dones de la nostra cultura.

I dit això, passo directament al la, que s'organitza, com deia vostè, en sis eixos, seguint l'estructura de l'eina *Gender-sensitive parliaments*, elaborada per l'Institut Europeu per la Igualtat de Gènere.

El primer eix, la igualtat en l'accés. Em sembla tot ell molt bé, malgrat que veiem que s'hi barregen conceptes. És a dir, que hi ha una certa labilitat entre l'ús del binomi «homes-dones» i el concepte «sexe» i el concepte «gènere». I hi ha una certa labilitat, que no acabem d'entendre.

El segon eix, la igualtat en la capacitat d'influència, ens sembla molt bé. De fet, quan tres diputades d'aquest Parlament –entre les quals jo m'hi incloc– vam ser convidades a TV3 just abans de començar la legislatura per parlar d'aquest Parlament tan paritari que teníem, el més paritari de tots, jo vaig remarcar que la presència la tenim, però el que ens falta és la influència, és a dir ens falta el poder. Per tant, ens sembla molt bé.

Ens sembla molt bé que demanin les dades desagregades per sexe. La setmana passada justament li dèiem a la consellera Tània Verge que ens faltaven dades sobre, per exemple, treball a Catalunya, i que les que tenim són escasses i en molts casos

antigues. Vostè acaba de dir el mateix. Aquí ens passa el mateix, al Parlament. I sobretot ens manquen dades segregades per sexes i si no hi ha manera de tenir una fotografia exacta de la realitat. Així no es pot saber el biaix que hi ha entre dones i homes. De manera que aplaudim que les vulguin segregar per sexes.

De la mateixa manera, ens felicitem de les accions que en aquest segon eix es prenen per tal de fer possible la conciliació, però entenem que haurien de revisar el terme «conciliació» i ampliar-lo, perquè sembla que la conciliació només es refereixi a aquelles persones que tenen càrregues, per dir-ho d'alguna manera, familiars, és a dir criatures a càrrec o persones dependents o grans a càrrec. Però la conciliació també implica poder tenir una vida personal al marge de la familiar i de la professional. Ho recalco perquè si no les persones que no tenen cap càrrega familiar serien les úniques que no podrien conciliar i, de fet, les úniques que potser es veuen obligades a fer horaris més llargs. A mi m'agradaria que s'incorporés explícitament en el pla.

I també ho dic perquè cada vegada que els sento parlar de les cures al centre de tot m'amoïno. En el passat llunyà a les dones ens la repetien molt aquesta cantarella. Donar a les cures la importància que tenen, sí. Que els homes s'impliquin el 50 per cent igual que les dones, també. Lluitar pel model socialista de l'estat del benestar que advoca per la corresponsabilitat de l'Estat en serveis públics que puguin ajudar, també, però idealitzar les cures tampoc cal.

El tercer eix, el pes de la perspectiva de gènere en l'activitat parlamentària, també ens sembla correcte, i si hi ha alguna pega que puguem posar és que sembla haver desaparegut d'aquest pla de treball la paraula «feminisme». Es parla constantment de «persones expertes en igualtat de gènere i diversitat». A nosaltres no ens sembla gens malament que es consideri necessari que hi hagi persones expertes en igualtat i diversitat, però agrairíem que també es considerés necessària la concurrència de persones feministes.

Soc conscient que actualment hi ha diverses maneres d'entendre el feminisme, però precisament com que sempre parlen de «feminismes» en plural, espero que també considerin comprès aquell feminisme el subjecte polític del qual són les dones.

Em sembla que em queda poc temps... La igualtat de gènere en la funció simbòlica del Parlament. Veig que aquí no han recollit una demanda del meu grup feta a través de la diputada Escarp en relació amb els lavabos. Ara han quedat dividits en dos: homes i l'altre, que és suposadament neutre o per a dones, i per a la resta de persones. Considerem que és un greuge comparatiu per a les dones que no disposin d'un lavabo específic per a elles, per a nosaltres, i això malgrat el document que vostès mateixa citen de l'Institut Europeu per a la Igualtat de Gènere, que esmenta que les instal·lacions no poden discriminar les dones i, concretament, diu que: «A l'edifici del Parlament Europeu hi ha lavabo per a dones.» Bé, doncs, aquí no n'hi ha de lavabo per a dones específicament. La diputada Escarp, en la reunió que es va fer per aquest pla d'igualtat, va demanar que al lavabo que queda més enfora del lavabo de les dones, que s'hi faci una porta que doni al passadís, de manera que tindríem un lavabo d'homes, un de dones i un lavabo neutre. I a això es va dir que sí, però no apareix en el pla i, per tant, jo demanaria que s'hi posés.

I, per últim, jo volia afegir que, atès que el pla contempla no només les dones, sinó també el col·lectiu LGTBI, cosa que ens sembla perfecte, no acabem d'entendre que no s'hi contemplin també altres col·lectius vulnerables: persones migrades, persones amb discapacitat, persones d'edat, persones grans. No entenem per què aquestes persones vulnerables..., tot i que vostè ho ha citat en algun moment, però no hi són específicament, no se citen específicament, i ens agradaria que formessin també part del pla d'igualtat.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn de la diputada del Grup Parlamentari de VOX, la senyora Mónica Lora. Endavant.

Mónica Lora Cisquer

Bien, gracias. Bien, su comparecencia ante esta comisión es para explicar el plan de igualdad. Bueno, principalmente darle las gracias por asistir, aunque no estemos de acuerdo con su contenido.

Bien, en enero de 2020 el Parlament aprobó por unanimidad el plan de igualdad de género del Parlament de Catalunya para el año 2020 hasta el 2023 y así se hicieron eco de esta unanimidad por la gran mayoría de medios de comunicación. Y ¿ven esta esta imagen, por ejemplo, donde se ve la unanimidad de todo el arco parlamentario? Pues esta imagen no se va a volver a repetir en la aprobación del próximo plan de igualdad del Parlament de Catalunya. Y es que el plan de igualdad de género del Parlament..., nosotros en su día no estábamos, por eso no lo votamos, ni mucho menos participamos en su elaboración. Pero si hubiéramos estado presentes, pues, lógicamente, no hubiéramos dado apoyo.

Creemos que un plan de estas características es innecesario, es una pérdida de tiempo, incluso consideramos que es discriminatorio para aquellos trabajadores y diputados del Parlament que puedan sufrir otro tipo de discriminación que no sea la de género, siendo así un documento que distorsiona las verdaderas necesidades de los trabajadores y diputados.

Porque, miren, a raíz de las elecciones autonómicas del 14 de febrero, donde VOX obtuvo once diputados, de entre los papeles que nos dieron a rellenar a todos los diputados del Parlament para la nueva legislatura y tomar posesión del cargo, nos encontramos con un papel que nos obligaba a responder una declaración que incluía claramente recibir charlas sobre su perspectiva de género. Una declaración donde nos obligaba a responder, ya que ponía «*resposta obligatòria*, sí o no». Nos obligaba y, lógicamente, los diputados de nuestro grupo parlamentario, del Grupo Parlamentario VOX no firmamos esta declaración, porque consideramos que es una imposición, y no es una imposición que venga ni del pueblo, ni de los votantes, sino que es una imposición ideológica que viene por parte del consenso progre que está aquí representado en esta comisión.

Y esta declaración, precisamente –por esto he querido sacarlo–, forma parte del plan de igualdad de género que hoy nos han venido a explicar y que fue aprobado en enero de 2020. Que además que es un plan que impone cuotas y victimiza también a las diputadas y al personal del Parlament, también se crea su chiringuito correspondiente pagado por todos los catalanes.

Si no, nos puede explicar la señora Victòria Prada, como técnica de igualdad, ¿a qué se refiere concretamente la acción del plan 3.9, cuando dice «crear una unidad para impulsar la igualdad de género, sea una oficina de igualdad o un organismo equivalente»? Lo digo porque en el plan sale como una estructura ya creada y queremos saber, pues, a qué se refiere exactamente y cuánto presupuesto hay asignado.

También incluyen en el plan sesiones obligatorias para el personal del Parlament en materia de perspectiva de género, de igualdad de género y diversidad sexual. ¿De qué mandato democrático surge esta imposición? ¿Qué pretenden hacer, presionar o penalizar al personal o a los diputados que se nieguen a hacer estas sesiones de adoctrinamiento e imposición? Sí que queremos saberlo, y si también en este caso pues van a elaborar, por ejemplo, una lista negra donde nos van a poner a todas aquellas personas que nos neguemos a hacer estas sesiones.

¿De qué manera piensan incluir la perspectiva de género en el presupuesto del Parlament, tal como recoge la acción 3.11 de su *pla de igualtat*? ¿Qué presupuesto anual tienen pensado asignar para la ejecución del plan de igualdad y cuánto se asignará para cada acción?

Miren, las mujeres que trabajamos en el Parlament, ya sea desde el personal de limpieza, de servicios, hasta las diputadas que estamos aquí representadas, creo que deberíamos estar aquí trabajando por nuestras aptitudes, por nuestras capacidades y por nuestro saber hacer, y no por ser parte en este sentido de las cuotas que ustedes

nos intentan imponer y que nos venden como algo positivo. Porque solo saben, en ese sentido, imponer cuotas, que en realidad considero que insultan a la dignidad de las mujeres trabajadoras que precisamente quieren ser lo que quieren ser por sus méritos y por sus capacidades, y no por imponer una cuota.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

D'acord. Moltes gràcies. Seguiríem amb la compareixença, en aquest cas, amb les diferents intervencions dels grups parlamentaris. Un moment... *(Pausa.)* D'acord, passarem al següent grup parlamentari, tenint en compte l'ordre preestablert, però abans de passar-li la paraula a la diputada de la CUP, que és a qui li pertocaria ara, a la diputada Basha Changue, sí que fer un aclariment: que hi ha intervencions que s'han fet fins ara per part dels grups parlamentaris que fins i tot van més enllà de les responsabilitats de la pròpia compareixent d'avui, com a tècnica d'Igualtat, que en aquest cas va elaborar també el pla d'igualtat del Parlament, i per tant que també respondrà –i fer-ho avinent als grups parlamentaris– allò avinent amb les seves responsabilitats i amb aquella feina tècnica, i tot allò que se'n vagi ja trobarem la manera de poder canalitzar tota la informació que pot demanar-se.

Per tant, ara sí, sense més preàmbuls, li passariem la paraula, per un temps màxim també de deu minuts, a la diputada de la CUP Basha Changue. Endavant.

Basha Changue Canalejo

D'acord. Primer de tot, moltes gràcies a la Victòria per la seva compareixença avui en explicar-nos amb aquest detall el pla d'igualtat.

Com bé he esmentat en l'anterior justificació del vot, quan hem votat a favor d'aquesta compareixença, sí que ens sembla molt interessant tenir aquest detall, però creïem realment que el temps invertit avui havia d'anar específicament a les agressions LGTBI-fòbiques.

Dit això, més en general, no entrant tant al detall específicament del pla, que ho faré més endavant, sí que és interessant... Hem sentit avui la paraula «interseccionalitat» moltes, moltes, moltes vegades, i llavors entenem, i faig la pregunta..., que entenc que si tenim un pla d'igualtat de gènere amb aquest esperit interseccional, entenc que farem també un pla d'igualtat racial i un pla d'igualtat sexoafectiva, entenent la composició de la conselleria en tres grans àmbits, eh?, no perquè no calgui fer molts plans d'igualtat en igualtat real.

Per què dic això? Perquè una de les qüestions o eines, o una de les coses que ens dona la interseccionalitat és justament la necessitat de no prioritzar les opressions una per sobre de l'altra, això és molt important. Per tant, entenem que en una conselleria que treballa la igualtat amb una perspectiva interseccional, aquest pla que ens han presentat avui, doncs, el tindrem homòlogament en altres interseccions.

Pel que respecta al pla d'igualtat concret, hem parlat de quotes com a mesura positiva, que sí que estem d'acord que ho són, però sí que anem una mica més enllà. Un dels problemes que ens impossibilita l'aplicació de quotes com a discriminació positiva en tots aquells àmbits que no siguin la intersecció de gènere o la intersecció de sexe, es basa en la inexistència de dades. És a dir, sobretot pel que fa a les interseccions racials o sexoafectives. És a dir, quan nosaltres plantejem aplicació de quotes positives, quotes de discriminació positiva, ho hem de fer basats en indicadors concrets, en recollida de dades que ens permetin establir aquestes quotes.

Sí que m'agradaria fer la pregunta de quins són els indicadors que es contemplen per fer aquesta aplicació de quotes de discriminació positiva, perquè realment, vull dir, és una mesura que hem plantejat moltes vegades en molts altres àmbits i sempre ens hem trobat amb el topall de la no recollida de dades, perquè és una de les principals reivindicacions del moviment antiracista.

També m'agradaria preguntar sobre els indicadors de seguiment del compliment del pla, no? Moltes vegades –i la Victòria també ho ha esmentat–, moltes vegades de-

desenvolupem plans, desenvolupem mesures, desenvolupem marcs teòrics molt interessants i que sobre el paper són absolutament perfectes, però després no n'aconseguim aplicació, i una de les qüestions més necessàries per a aquesta aplicació és justament de quina manera es fiscalitzarà aquest seguiment, aquests terminis, aquests indicadors que ens permetran saber si la feina feta està essent productiva o no està essent productiva i cal esmenar-la a mesura que es vagi desenvolupant en el temps.

També m'agradaria preguntar sobre les mesures específiques per a dones amb diversitat funcional. Sí que d'alguna manera hem trobat a faltar aquesta intersecció; sí que s'esmenta en la presentació que la Victòria ens ha fet, però, si es pogués desenvolupar una miqueta més que és el que està contemplat en aquest àmbit específic, doncs, seria d'agrair.

Pel que fa no únicament al pla o a la intervenció de la Victòria, sinó altres comentaris que hem sentit aquí, específicament la companya del Partit Socialista, sí que dir-li que justament homogeneïtzar el concepte de «dona» és una de les qüestions més excloents que es poden fer a dintre del feminisme. Estic molt d'acord que la qüestió del sexe s'està deixant de banda, en això hi estic absolutament d'acord, però això no vol dir que el sexe sigui una intersecció o una opressió més important que d'altres. Per tant, entenem que igual que el gènere és una construcció social que s'ha de combatre, i que costa moltes vides i en precaritzava i n'ofega moltes d'altres. També hi ha altres tipus de interseccions que són igual d'importants i, per tant, és aquesta la raó que entenc que vol desenvolupar aquest pla quan esmenta la interseccionalitat i esmenta tot aquest altre seguit d'interseccions.

Perquè de prioritzar la intersecció de sexe ja en tenim uns quants anys d'experiència. Justament, aquest tipus de feines, aquest tipus de plans el que pretenen és revertir aquesta prioritització eurocèntrica i homogeneïtzadora.

Especialment greu el cas de l'esment de la conciliació. És a dir, que la conciliació s'hagi d'ampliar en altres àmbits no pot en cap cas suposar la invisibilització ni de les mares ni de les tasques de cures. Ens agradi o no ens agradi, ho veiem o no ho veiem des del nostre pedestal privilegiat, les cures estan feminitzades i generalment més que feminitzades inclús recauen no només en les dones, sinó també principalment en les dones migrades i en les dones no blanques, en concret. Per tant, quan intentem posar en valor aquesta amplitud de la conciliació no pot ser, en cap cas, a sobre de les espatlles ni en detriment de realitats que estan absolutament invisibilitzades i precaritzades.

Per part nostra, ja estaria. Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'en Comú Podem, però com ja saben hem d'excusar avui a la presidenta d'aquesta comissió perquè no pot assistir-hi.

Per tant, passariem al següent grup. Tampoc són presents en aquesta compareixença, en aquesta sessió de la comissió el Grup Parlamentari de Ciutadans ni el Grup Mixt. Per tant, ara sí, passariem la paraula a la diputada portaveu, en aquest cas, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Aurora Madaula. Endavant.

Aurora Madaula i Giménez

Gràcies, presidenta. Bé, bona tarda, senyora Prada. Moltes gràcies per la seva intervenció. Avui és la meva primera intervenció en aquesta comissió de la que en soc portaveu, ja que la passada sessió d'aquesta comissió jo era de viatge amb una delegació parlamentària a Colòmbia, i volia agrair als meus companys haver-me substituït i haver fet la feina per mi, en la meva absència, en especial a la diputada Elsa Artadi, que va poder ella actuar en el tema de la compareixença de la consellera.

Per altra banda, no puc iniciar avui la meva intervenció sense fer referència a l'onada d'odi a la qual estem assistint no només a nivell local de Catalunya, a nivell

del nostre país, sinó a nivell global. Que no és nova, certament, però que en els últims dies s'ha cobrat la vida del jove gallec Samuel, ha deixat inconscient un altre jove a Sant Cugat..., han apallissat un jove a Terrassa o han estat agredits dos joves al País Valencià.

Tots aquests atacs han estat fets sota el mateix crit homòfob i ple d'odi que recorda a temps pretèrits i persones i idees que pensàvem haver enterrat fa anys, però no és així, i aquestes agressions –i ja en portem més de cent en el que va d'any, amb un augment del 20 per cent en les denúncies per odi, per agressions d'odi–, aquest augment i la proliferació de discursos d'odi, ja siguin emesos en inflamades intervencions parlamentàries, debats polítics o vergonyosos cartells electorals, formen part de tot un conjunt d'atacs de respostes d'odi d'una societat que no podem permetre.

Des de Junts per Catalunya no podem deixar passar ni un dia més per lamentar, condemnar aquests atacs, demanar en veu alta i clara «*Xustiza para Samuel*» i denunciar un cop més que no són agressions ni baralles entre joves: són atacs homòfobs contra el col·lectiu LGTBI, per molt que alguns vulguin maquillar-ho o banalitzar-ho, com el president de la Xunta de Galícia aquest mateix matí. Són atacs homòfobs i s'han de tallar d'arrel, s'han de condemnar sempre. Perquè una societat més justa i més igualitària és aquella que defensa els drets humans, sense mesures, sense pors. Els drets humans no retallen els drets de cap altra persona i és que és evident que avui en dia ser dona del col·lectiu LGTBI, migrada o racialitzada pot significar viure en un eix d'opressió. I per aquest motiu és més necessària que mai aquesta comissió i, per descomptat, aquest pla d'igualtat del Parlament, matèria que avui ens ocupa.

Si la desigualtat és estructural i transversal, no podem obviar més que aquest Parlament també ha estat desigual, tot i que calia adoptar mesures per arribar a la igualtat, tot i que es van fer mesures amb relació a les baixes maternals en el tema de delegació de vot –que era una barbaritat que no poguéu delegar el vot una diputada que havia estat mare–, però era necessari un pla d'igualtat específic i adaptat a aquesta institució parlamentària. No ens valia un pla qualsevol d'una empresa qualsevol, sinó que havia de ser un pla específic adaptat a la importància de la institució parlamentària i, si era possible, que fos referent i exemple d'altres parlaments.

I es va fer així. Des de Junts per Catalunya vam participar a totes les reunions del grup de treball que ho va fer possible a l'anterior legislatura; aquest pla es va acabar aprovant i es va acabar fent, es va aprovar en el Parlament la passada legislatura –com ha explicat la senyora Prada–, i posa, situa el nostre Parlament a l'avantguarda dels parlaments europeus en l'adopció d'aquest pla.

Però la veritat és que les mesures que s'expliquen en el pla i que ha desenvolupat la senyora Prada en la seva intervenció, però que ja coneixem, és veritat, ja coneixíem el pla, es va aprovar l'any passat..., hi ha algunes dificultats per portar-lo a terme. I sobretot la importància d'aquest pla, i les dificultats han estat visualitzades sobretot a partir de l'entrada en aquest Parlament de diputats i diputades negacionistes, transfòbics... Però no només negacionistes, sinó que també vull mostrar el desinterès per aquest pla per la igualtat d'alguns diputats i diputades d'aquesta cambra, per exemple, fent notar la seva absència avui en aquesta comissió o, per exemple, que ahir quan es va constituir el Grup de Treball d'Equitat de Gènere, que és el responsable d'implementar el pla d'igualtat no hi haguessin forces..., simplement no vinguessin a complir amb la seva obligació de diputats al Grup d'Equitat de Gènere o que ni tan sols s'haguessin llegit el pla d'igualtat, alguns diputats. Per tant, no és només el negacionisme de les forces d'extrema dreta, sinó també el desinterès per aquest pla d'igualtat.

O també, i aquí sí que fem la referència i la reflexió..., nosaltres, des de Junts per Catalunya, vam presentar una esmena en el passat Ple per una moció que es va poder aprovar, sobretot pel que fa al compromís contra la discriminació i l'assetjament que tots els diputats hem de signar quan agafem l'acta de diputat i que onze diputats

d'aquest Parlament es van negar a signar, es van negar a signar el compromís contra la discriminació i l'assetjament. És curiós, perquè aquests onze diputats del grup parlamentari del qual formen part al Parlament Europeu sí que ho han signat, han signat un compromís similar, si no ho tinc mal entès, perquè aquest compromís es va copiar o es va mantenir una influència del Parlament Europeu, perquè ja existia un mecanisme d'aquest tipus. Però què passa? Que al Parlament Europeu hi ha sancions per a aquells diputats que no signin –i ho torno a dir– un compromís d'igualtat i contra la discriminació i l'assetjament. Per això nosaltres vam demanar que es pogués modificar el Reglament per poder fer efectives sancions en el cas de que hi hagi diputats que no signin aquest compromís i que en altres cambres sí que signen.

Quan es va fer aquest pla d'igualtat es va basar en un pla executiu de diagnòsi, que es va fer per centrar la necessitat d'aquest pla, seguint l'estructura de l'eina *Gender-sensitive parliaments* de l'Institut Europeu per a la igualtat de gènere i que es basava en cinc eixos: igualtat d'accés, igualtat en la capacitat d'influència, la producció de legislació amb perspectiva de gènere, la igualtat de gènere en la funció simbòlica del Parlament.

Pel que fa a l'eix primer, a la igualtat d'accés per llista i per paritat, vostè ja ha dit: «Hi ha molta legislació referida, vinculada, que es pot fer referència i s'ha millorat molt.» O sigui, ara tenim una llei de paritat, alguns, com Junts per Catalunya, vam fer llistes cremallera, que per tant dignificaven la posició i la presència de les dones en aquest Parlament, però és veritat que hi ha altres col·lectius que encara estan més infrarepresentats que no pas les dones: col·lectiu LGTBI o col·lectius de diferents orígens, i això sí que ho hem de solucionar des dels grups parlamentaris i des de les forces polítiques, perquè això no s'ha pogut solucionar.

Pel que fa al que vostè ha fet referència, a la formació i a la manca de diputats, de fet algunes diputades que ja érem aquí a la legislatura passada sí que vam participar d'algunes formacions, però és veritat que hi ha una manca d'interès, un altre cop una manca d'interès i una assumpció que ja ho sabem tot pel que fa a igualtat. Però en el cas de la formació a què ha fet referència, coincidir amb la Mesa del Parlament i amb la Junta de Portaveus, i alguns diputats no hi vam poder ser per això, perquè precisament jo m'hi havia apuntat però no hi vaig poder ser, i això també s'hauria de tenir en compte pel que fa a l'hora de programar les formacions.

I també hi ha un tema que xoca amb els pressupostos d'aquest Parlament, que també s'hi està treballant, eh?, pel que fa a la formació, perquè aquestes formacions originàriament estaven destinades només a la formació de treballadors del Parlament i si ara l'ampliem –que em sembla correcte i que em sembla totalment necessari, a més–, als diputats i diputades d'aquest Parlament, s'hauria de fer una ampliació de pressupostos, però això ja està en marxa.

Pel que feia..., torno a fer referència als punts febles que s'establien en el diagnòstic, hi havia un tema de formació amb perspectiva de gènere dirigida al personal de la cambra, precisament, i volia saber si s'ha fet, si hi ha prevista una formació amb perspectiva de gènere dirigida al personal de la cambra específicament.

I pel que fa al desplegament de les mesures d'acció positiva en la legislació produïda al Parlament, el punt 4.2 establia que no s'havia facilitat cap via, eina o mecanismes a diputats per a l'avaluació de l'impacte de gènere en els projectes de llei, i també volia saber si això s'ha estat fent. És a dir, sí que ens ha arribat una guia per poder implementar el pla d'igualtat en els nostres grups parlamentaris i a la feina del Parlament, el que passa és que el punt 4.2 establia una guia per a l'avaluació de l'impacte de gènere als projectes de llei, i això sí que és més concret. No sé si s'està fent o no s'ha pogut encara desenvolupar.

I, bé, per acabar, només dir que dels punts febles que s'establien i que s'analitzaven en aquesta diagnòsi sí que n'hi ha alguns que s'han pogut solucionar. Això vol dir que el pla està funcionant i que s'està desenvolupant bé, com l'espai de l'alletament, del qual es congratulem.

I també pel que fa al punt que deia sobre les medalles d'honor al Parlament, que efectivament no eren paritàries –no eren paritàries tant com que les dones només estaven representades en un 16 per cent–, pel que he pogut conèixer i hem pogut controlar, des de Presidència s'està vetllant perquè aquest any les medalles d'honor siguin cent per cent paritàries.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. I per finalitzar el torn d'intervenció dels grups parlamentaris, té també la paraula per un temps màxim de deu minuts la diputada del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, en aquest cas la diputada Jenn Díaz. Endavant.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, vicepresidenta. Bé, jo faré una defensa a ultrança d'aquest pla, perquè va ser una victòria de la legislatura passada. La legislatura passada vam avançar en moltes qüestions en matèria d'igualtat, una d'elles al Parlament de les Dones, que el pla d'igualtat també fixa que haurem de tenir un Parlament de les Dones per legislatura.

Ens obligarà també a fer un monogràfic sobre igualtat i polítiques públiques LGTBI, cosa que històricament durant quaranta anys no n'hi havia hagut cap, i d'això van les mesures correctores, de canviar les inèrcies socials, no? Si en quaranta anys de Parlament democràtic no hem trobat cap moment en cap legislatura per fer un monogràfic sobre igualtat, doncs, potser sí que ens calen les quotes, la discriminació positiva, i d'això va aquest pla, no?

També la passada legislatura vam aprovar aquest pla d'igualtat, vam fer el primer monogràfic, i jo faré una defensa a ultrança d'aquest pla, que a més a més avui sembla que genera molta suspicàcia, però que es va aprovar per unanimitat, i m'agradaria recordar-ho, perquè va ser una feina de tota la cambra, no només dels grups parlamentaris, perquè en el Grup de Treball en Equitat de Gènere hi són representades també persones que treballen a la cambra i, per tant, hi ha representació de tothom que interactua a la cambra, que va més enllà dels grups polítics. Malgrat que ara ho fem en aquesta comissió i en fem un ús de vegades partidista, vull recordar que aquest pla és un èxit del Parlament de Catalunya, no de cap grup parlamentari i, per tant, en aquest sentit crec que vam trobar les aliances i les majories que interpellaven també els treballadors i les treballadores de la casa.

I, de fet, aquelles persones amb les que interactuem a la cambra, però que no podien tenir representació, com poden ser periodistes o com poden ser personal que treballa en el bar del Parlament, també vam trobar la manera de fer-les partícips a través d'una bústia de suggeriments, amb aquesta voluntat que el pla no sigui una qüestió política, que ho és, i molt –i nosaltres ho defensarem també des del terreny polític, però que era un èxit de la cambra–; amb aquesta voluntat de deixar estructures, de deixar eines i de deixar instruments estables a la institució, perquè els grups parlamentaris i les diputades i el grup de treball anirà variant, anirem canviant. La institució es queda, però nosaltres marxem, i per tant, amb aquesta voluntat que no depengui en funció de quins grups parlamentaris, amb quines majories i amb quines diputades i diputats arribem a cada legislatura, doncs, que hi hagués una peça estable, en aquest cas l'Oficina d'Igualtat, en aquest cas vostè, senyora Victòria Prada, per donar continuïtat a un pla que no depengui exclusivament de l'activisme de les diputades i del personal de la cambra que formen part del grup de treball. Amb aquesta voluntat, com dic, de generar estabilitat i de canviar les inèrcies socials que hi ha fora de la institució i que, per tant, dintre la institució també hi són.

Parlaré d'algunes qüestions concretes com les esmenes de transversalitat de gènere, perquè efectivament hi ha segregació horitzontal i, per tant, si nosaltres fem el còmput global, doncs, per exemple en aquesta comissió la majoria de persones expertes que venen són dones, però això no hauria de servir-nos per quedar-nos tran-

quilles perquè variem la balança en el còmput global, sinó que efectivament –tenim aquí la presidenta de la Comissió d'Economia, una comissió profundament masculinitzada on els experts també són majoritàriament homes i, per tant–, aquesta voluntat de transversalitzar totes aquestes esmenes, amb aquesta xarxa de transversalitat, per no generar aquesta segregació horitzontal, que en som molt conscients.

I també som conscients que són dinàmiques que es donen fins i tot per voluntat de molts de nosaltres, perquè efectivament quan ens demanen, des del nostre grup parlamentari almenys, la voluntat de triar aquells temes que ens interessin generem segregació horitzontal de manera voluntària, la generem nosaltres mateixos. Intentem corregir-la, però és un fet.

I, per tant, amb aquesta voluntat de que les persones expertes..., a mi m'encantaria que totes fossin feministes, però crec que per parlar-ne al Parlament de Catalunya i per fer compareixences els hem d'exigir que siguin experts en la matèria, i també experts en igualtat de gènere no vol dir només ser feminista, i per tant amb aquesta voluntat de professionalitzar un tema que fins ara era sectorial, que era petitó, que era la germana petita i que, total, ja teníem la Comissió d'Igualtat de les Persones, que ara és d'Igualtat i Feminismes, que a sobre no era ni legislativa.

Per tant, amb aquesta voluntat de que hi hagi tota l'activitat legislativa, tota la producció legislativa, amb propostes de resolució, amb compareixences, amb totes les matèries que es porten al Ple, que hi hagués aquesta voluntat de transversalitzar, per no considerar-nos una altra vegada una política sectorial.

Volia comentar també una qüestió que anava associada al pla d'igualtat. El pla d'igualtat tenia una sèrie d'accions que tenien a veure amb l'organització i amb la tasca parlamentària bé legislativa, bé simbòlica, com els espais en què ens trobem, però n'hi havia una que era molt important, que fixa aquest pla d'igualtat no com una recomanació sinó com una obligatorietat, com un deure del diputat. En feia esment ara la meua companya Madaula i en aquest sentit el canvi, modificar el Reglament del Parlament de Catalunya és fonamental.

El pla d'igualtat tenia un informe d'impacte de gènere del Reglament del Parlament de Catalunya i amb aquesta voluntat la passada legislatura nosaltres ens vam comprometre, com a Grup de Treball en Equitat de Gènere, a personar-nos en aquesta Comissió del Reglament per poder donar compte del biaix de gènere que tenia aquest Reglament.

Per tant, animar-nos a tots els grups parlamentaris a fer una prioritització de l'informe d'impacte de gènere, que ja existeix, que ja el tenim, que és una feina que tenim, que tenim allà el nostre informe que només l'hem de presentar en aquesta comissió. I, per tant, doncs, entendre que si molts grups parlamentaris es poden permetre el luxe –perquè crec que en el segle XXI venir al Parlament de Catalunya i no voler complir amb una obligatorietat, amb un compromís zero de tolerància contra la violència masclista, LGTBI-fòbica o racista, crec que això és un luxe que cap partit democràtic s'hauria de poder permetre–..., però, per tal que això, com passa al Parlament Europeu, no sigui una recomanació o una qüestió de voluntat, sinó que sigui obligatori, ens cal que aquest informe d'impacte de gènere del Reglament es posi a disposició de la comissió per tirar-lo endavant.

Em queden tres minuts. Només volia dir dues coses molt concretes. Entenc que vostè només pot contestar sobre qüestions que tenen a veure amb el pla d'igualtat, no sobre la conselleria, no sobre sexe-gènere, etcètera, perquè ve vostè aquí a parlar com a tècnica, però nosaltres també hem de fer la nostra tasca com a diputades i, per tant, volia fer dos comentaris.

El primer és que quan parlem de gènere no estem parlant només d'una construcció basada en estereotips, sinó d'identitats socials, i tots en tenim, d'identitats socials –el gènere n'és una, però n'hi ha de moltes altres–, i que quan estem parlant de sexe ara mateix del que estem parlant és de genitals, i aquí no hi entrarem, no té res a veure, no té res a veure.

Quan parlem de gènere no estem intentant per cap via minimitzar la violència masclista basada en el fet que som dones. Ara bé, les dones no totes som iguals. D'això va la interseccionalitat, de no entendre que totes partim del mateix lloc i, per tant, que les nostres violències es poden equiparar ni com a col·lectiu ni com a grup social, perquè partim de diferents llocs.

Pel que fa als lavabos, dir que la senyalística es va fer en base als lavabos, a l'edifici tal com estaven plantejats. Fins ara, voldria recordar tres exemples de lavabos que tenim en el Parlament de Catalunya. En els grups parlamentaris hi ha una porta que és d'homes i una altra porta que és de dones i que quan entres hi ha el lavabo inclusiu, que fins ara era el lavabo accessible per a cadira de rodes i també amb un canviadors de nadons.

Hi ha altres modalitats de lavabo, com per exemple al costat de l'hemicicle, que hi ha tres portes: una d'homes, una de dones i el lavabo inclusiu, que és, efectivament, el lavabo de cadira de rodes amb accessibilitat i amb canviador de nadons. I després hi ha una altra modalitat, que està al costat de l'auditori, que és un lavabo completament unisex i que a fora hi ha totes les senyalístiques: la d'home, la de dona, la copa menstrual, el símbol trans –com a lavabo inclusiu–, cadira de rodes, etcètera.

Per tant, no és una qüestió d'obrir noves portes, sinó de que en funció de com eren els lavabos del Parlament de Catalunya vam prendre una decisió que va ser recolzada, li vam donar suport de forma majoritària, i l'únic que hem fet és adaptar-nos als lavabos que existien ja al Parlament de Catalunya. Que quan les dones havíem de compartir lavabo i espai amb cadires de rodes i amb canviadors de nadons, malgrat que això també ens segrega, no ens queixàvem. Per tant, ara que els lavabos són inclusius, tampoc ens queixarem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara en aquest cas donaríem la paraula una altra vegada a la persona que avui ens acompanya, a la compareixent, a la senyora Victòria Prada Pérez, per tal de que pugui respondre aquelles preguntes que se li han adreçat directament o aquells comentaris.

Em diu la lletrada que, més o menys, per un temps de quinze minuts. Novament, tornarem a ser flexibles. Endavant.

La tècnica d'igualtat del Parlament de Catalunya

No m'estendré tant. Sí que, bé, primer comentar que jo vinc aquí com a tècnica i si vostès esperen de mi que jo no em posicioni políticament, que òbviament tinc ideologia política, em sembla bastant fora de lloc que m'utilitzin per fer segons quines lluites que, òbviament, jo visc en aquesta societat i conec. Jo crec que soc la primera treballadora, pel que m'han dit companys i companyes que ve aquí a compararèixer, i, bé, jo perquè no m'espanto fàcilment, però entenc que potser en altres situacions els meus companys i companyes diguin de no venir perquè crec que no toca utilitzar una persona que ve pel seu *expertise*, que ha estat contractada pels seus mèrits i pel seu currículum, posar-la al mig d'una cosa en la que se li exigeix que es mantingui aliena, perquè òbviament jo, com a Victòria Prada, al carrer també he votat i també tinc la meua ideologia. Això per començar.

Senyora Lienas, aniré un a un..., no sé com ho feu normalment... He pres nota, així que aniré... Sí que comentar-li el que ja han dit aquí diverses companyes. Aquest pla d'igualtat es va..., jo no hi era. Ah, ho torno a repetir: jo no soc de cap conselleria, no soc oficialment de cap partit polític. Jo he estat contractada per sis mesos, és a dir, la plaça pública encara no ha sortit. Per tant, ens quedem... Se queda medio huérfano el Parlamento, pero, bueno, esto se va a arreglar, espero. Pero, quiero decir, es que... No ho sé, vull dir que jo no estic aquí ni com a política ni com a membre de cap conselleria, això per començar, i estic aquí contractada per un període de sis

mesos fins que..., la plaça s'ha creat recentment i fins que surti l'oposició i la guanyi qui l'hagi de guanyar.

Senyora Lienas, només dir-li el que vostè ja sap, que el pla d'Igualtat ha estat aprovat per unanimitat, el seu grup hi estava i convidar-la a que les possibles modificacions les facin a través dels canals que coneixen d'aquí o del Grup de Treball en Equitat de Gènere on el seu grup té representació.

Respectades les 10.100 dones assassinades, comparteixo tota la indignació, i encara més, perquè seguim sense comptabilitzar segons el Conveni d'Istanbul. Vull dir, entri vostè a femicidios.net i les xifres puguen, eh?

Respecte a conciliació, jo no he dit res que mares, sí; mares, no. Jo no he dit re d'això, però, bé, no hi entraré. Igual que tampoc des de l'Oficina d'Igualtat s'ha dit que s'hagin de prioritzar les cures. No, jo els he dit: reflexionem sobre què posem al centre. Això, òbviament, és una discussió en la que s'hauran d'aclarir vostès, sincerament.

Respecte a la senyora Mónica Lora –ho estic dient bé, no?–, bé, lo de la discriminació dels homes i el Dia del Orgullo Hetero, és que no entraré a discutir. Igual que vostè es permet dir això, a mi em fa la impressió que vostè parla des dels seus privilegis. No la jutjaré. Sí que crec que vostè i jo tenim un punt en comú, i només cal anar a qualsevol biblioteca per verificar això que jo diré, i és que vostè i jo estem aquí gràcies a les lluites feministes. Així que, miri, de moment ja tenim un punt de trobada, d'acord?

I respecte les sessions obligatòries, doncs, sí, és cert. Fins que no es modifiqui el Reglament, moltes de les accions del pla d'Igualtat decauen. És que hi estic d'acord. S'ha de modificar, és prioritari, ja ho ha dit la companya. Hi ha no només un informe d'impacte de gènere, també jo vaig fer un informe parcial sobre els ERGI que també hi ha cosetes a tocar. Però, vull dir, no hi entraré més.

A la senyora Basha Changue, no soc de la conselleria, així que no li puc respondre. Sí que el mateix pla d'igualtat estableix indicadors específics per poder verificar si s'estan fent bé les accions o no.

Respecte al que vostè comentava d'altres eixos d'interseccionalitat, sí que l'acció 2.16, que vostè deu conèixer, perquè coneix el pla, estableix dissenyar i executar una enquesta periòdica sobre cultura organitzativa, situacions de discriminació i possibilitats de conciliació entre el personal, diputats i diputades, entre els grups parlamentaris i que inclogui també aspectes obligatoris sobre el clima laboral.

Jo crec que aquesta acció, que té com a responsables no només el Departament de Recursos Humans, sinó també la Mesa i el Grup de Treball en Equitat de Gènere..., la convido que a través del Grup de Treball en Equitat de Gènere la prioritzin, perquè entenc que seria una acció que podria donar cabuda al que vostè planteja, que jo personalment hi estic completament d'acord.

Vull dir, quan parlo d'interseccionalitat, ja ho ha dit vostè, he dit «interseccionalitat» no sé quantes vegades perquè entenc que ho marca el pla i que s'ha de fer així, i que la interseccionalitat també parteix de veure quines situacions hi ha en aquesta cambra.

Respecte a la tasca legislativa, vostè comentava alguna cosa. És clar, com ho faran o què no faran és més aviat tasca de vostès que no de la tècnica d'igualtat.

A la senyora Madaula, sí, onada de grups d'odi, completament d'acord. Ja ho he dit abans, se'ns està escapant alguna cosa amb les dones lesbianes i les dones bisexuals. Legislem, prenem mesures, vull dir, és que què més li puc dir?

També comparteixo amb vostè que hi ha gent que no coneix el pla. Comenta vostè que en la formació que vam preparar hi havia Mesa... És que, miri, partim..., sí, la Mesa és molt important, però és que la formació es va preparar amb dos mesos d'antelació i, clar, al final el personal treballador no podem assumir que la Mesa decideixi a última hora que els diputats i diputades també poden venir. Doncs, clar, una mica jo crec que tothom s'ha de posar les piles, perquè, clar..., òbviament, vostè no

té la culpa d'assabentar-se'n una setmana abans, però si no s'autoritza fins a ics moment que vostès puguin venir... Jo crec que al final és posar una mica aquest tema al centre, eh?, i, realment... És que amb això també hi estic d'acord. Vull dir, quan ens interessi, quan sigui un objectiu prioritari, les coses canviaran.

I respecte a l'impacte de gènere que comentava vostè, tot el que comentava està incorporat a la guia, que convido a qui no se l'hagi llegit que se la llegeixi, i entenc que en breu es farà formació a tothom, no només a personal, diputats i diputades.

A Esquerra, la senyora Díaz, res a dir, vull dir és que hi estic d'acord, però sí que crec això, que al final és sobretot un tema de voluntats i que clarament si aquest pla..., moltes de les accions d'aquest pla requereixen una modificació del Reglament. Doncs està a les seves mans.

I jo en principi..., jo crec que això seria tot. Segur que em deixo coses, però aquí ho deixaria.

La vicepresidenta

Molt bé, moltes gràcies. Tornaríem a donar la paraula als grups, si així ho volen per algun aclariment o alguna qüestió que hagi quedat sobre la taula. Tampoc és obligatori. Crec que ha respost més o menys totes aquelles interpellacions directes la compareixent.

No sé si per part dels grups parlamentaris hi ha algú que vulgui tornar a intervenir? (*Pausa.*) Doncs, en principi, no.

Per tant, amb la resposta de la senyora Victòria Prada Pérez, que era la nostra compareixent d'avui, donaríem per finalitzada la Comissió d'Igualtat i Feminismes en la sessió d'avui.

Agrair-li novament, en nom de la comissió, també del Parlament, la compareixença d'avui, però sobretot i especialment la feina que ha fet fins ara amb l'elaboració d'aquest pla d'igualtat. També per la *Guia de perspectiva de gènere en l'acció parlamentària*, i segur que ens anirem trobant i podrem treballar conjuntament per aquests objectius.

Moltíssimes gràcies, i fins a la propera comissió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de cinc de la tarda i deu minuts.